ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení dne 15.7.2025 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Muchy a přísedících JUDr. Pavly Kubičové a Bc. Gabriely Langrové, **takto:**

Obžalovaní

Jozef P., narozený xxx v xxx, bytem xxx, posledně bytem xxx, toho času ve vazbě Krajského soudu v Ostravě ve Vazební věznici Ostrava,

Valentín B., narozený xxx v xxx, bytem xxx,

Martin M., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, posledně bytem xxx, toho času ve vazbě Krajského soudu v Ostravě ve Vazební věznici Ostrava,

jsou vinni, že

obžalovaní Jozef P., Valentín B. a Martin M.,
dne 14. 5. 2024 kolem 08:00 hodin v xxx, na ul. xxx, vedeni záměrem získat neoprávněný prospěch, všichni jako členové organizované skupiny osob se společným plánem, předem rozdělenou dělbou funkcí a koordinací činností což zvýšilo pravděpodobnost úspěšného provedení, poté co Jozef P. předem pojal úmysl přepadení objektu v České republice, který by vytipovali a získání hotovosti a k tomuto záměru získal Valentína B. a Martina M., a poté co společně během pobytu ve městě Ostrava v době od 12. 5. 2024, vytipovali k realizaci tohoto záměru objekt směnárny xxx, v ulici xxx, tak Valentín B. a Martin M. v uvedeném čase, v době probíhajícího mistrovství světa v hokeji, maskováni francouzskými národními barvami v obličeji, oděni do za tím účelem zakoupených dresů francouzské hokejové reprezentace, což mělo znesnadnit jejich identifikaci, krátce po otevření provozovny pracovnicí Vendulou M., úmyslně vnikli do objektu směnárny skrze vstupní dveře, se záměrem získat hotovost, kde Martin M. přineseným sprejem černé barvy posprejoval tam umístněnou kameru, snímající záznam z provozovny, s úmyslem tuto vyřadit a předem zabránit zachycení důkazu, zatímco Valentín B. vybavený dosud nezjištěnou krátkou střelnou zbraní vniknul skrze další dveře za přepážku směnárny, povalil tam Vendulu M. na zem, a snažil se jí znehybnit a zabránit stisknutí alarmu, s tím, že požadoval vydání klíčů od provozovny, aby tuto mohli uzamknout, finanční hotovosti ve valutách

a v české měně ve výši 2 727 007 Kč, v té době přítomné ve směnárně se však nestačili zmocnit, protože Vendula M. kladla Valentínu B. výrazný odpor, tím, že se mu snažila vysmeknout, současně došlo samovolně k uzavření dveří vedoucích za přepážku, což znemožnilo, aby Martin M. rovněž vniknul za přepážku, kde by pomohl s její pacifikací a zmocnil se finanční hotovosti, načež se Vendule M. podařilo během zápasu s Valentínem B., dolní končetinou zmáčknout tísňové tlačítko a iniciovat poplašné zařízení směnárny, takže dalšího jednání zanechali a z provozovny uprchli, aniž by vzali ze směnárny jakoukoliv finanční hotovost, čímž způsobili škodu v částce 1 000 Kč na poškozené kameře provozovny, a na výměně zámku k provozovně v souvislosti s odcizením klíčů škodu ve výši 9 062 Kč firmě Tourist Centrum s. r. o. IČO: 47972840, se sídlem Švédská 10, 779 00 Olomouc, a rovněž škodu Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně v částce 3 741 Kč, neboť Vendula M. v příčinné souvislosti s jejich popsaným jednáním utrpěla odřeniny a hematomy celého těla, pro které vyhledala jednorázové ošetření ve Fakultní nemocnici Ostrava, ale kromě toho utrpěla též psychickou újmu v podobě akutní reakce na prožitý stres, projevující se úzkostí a strachem, avšak bez dalšího rozvoje posttraumatické stresové poruchy, který jí podstatně omezoval v obvyklém způsobu života po dobu do jednoho měsíce, v důsledků utrpěné újmy na duševním zdraví však poškozená Vendula M. byla na pracovní neschopnosti až do 30.5.2025,

přičemž Jozef P. se na uvedené činnosti organizované skupiny osob úmyslně podílel tím, že:

- jako první pojal úmysl popsaným způsobem si zajistit finanční hotovost, vybral si k tomuto Valentína B. a Martina M., které pro svůj plán takto získal,
- vyslal před realizací záměru Martina M. do Ostravy, aby zde zajistil vhodné zázemí v podobě podnájmu bytu, což jmenovaný podle jeho pokynu učinil a uzavřel smlouvu o nájmu bytu, na ul. xxx v xxx s Ř., až do 30.6.2024, uhradil zde pronajímateli peněžní jistotu a nájem předem za měsíc duben 2024, k čemuž užil peněžní prostředky poskytnuté mu pro tyto účely Jozefem P.,
- poté co dne 12.5.2024 všichni tři společně přicestovali vozidlem Jozefa P. do Ostravy v úmyslu uskutečnit svůj záměr, Jozef P., který financoval výlohy spojené s pobytem zde, tlačil další členy skupiny Valentína B. a Martina M., aby se urychlil záměr provedení plánu s tím, že „se musí něco udělat“,
- v době pobytu v Ostravě na notebooku Jozefa P. všichni společně vybrali směnárnu xxx v xxx, jako nejvhodnější místo pro provedení skutku,
- po výběru se Jozef P. společně se zbývajícími členy organizované skupiny vydal dopředu k místu činu, projít únikové trasy a zjistit případné kamery,
- dne 12.5.2024 Jozef P. uhradil platební kartou ze svých prostředků v prodejně ACTION v Ostravě Zábřehu, 2 ks šedých batohů následně užitých při přepadení směnárny,
- dne 13.5.2024 kolem 18:00 hodin Jozef P. společně s Martinem M. ve „fanzóně“ hokejového mistrovství světa v Ostravě – Vítkovicích na ul. Závodní, zakoupil dva dresy hokejové reprezentace Francie, včetně dvou čepic, a jedné šály, užité při přepadení směnárny, které zaplatil platební kartou ze svých prostředků,
- v 18:07 hodin téhož dne Jozef P. spolu s Martinem M. v prodejně Hornbach, v Ostravě – Svinově, ze svých prostředků zakoupil sprej černé barvy zn. Maston užitý při činu a 100 ks plastových stahovacích pásků, které vybral a které měly být užity k pacifikaci obsluhy,
- v den skutku tedy 14.5.2024 v dopoledních hodinách čekal Jozef P. na výsledek napadení směnárny a na získanou finanční hotovost v pronajatém bytě v Ostravě – Porubě s tím, že Martinu M. a Valentínu B. slíbil podíly ze získané hotovosti a financoval hrazení vozidel taxislužby na místo činu a zpět,

tedy

obžalovaní Valentín B. a Martin M.
proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a spáchali čin jako členové organizované skupiny,

obžalovaný Jozef P.
zosnoval a řídil jiné k tomu, aby proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a spáchal čin jako člen organizované skupiny,

čímž spáchali

obžalovaní Valentín B. a Martin M.
zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

obžalovaný Jozef P.
organizátorství zvlášť závažného zločinu loupeže podle § 24 odst. 1 písm. a) - § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

a za to se jim ukládá

obžalovanému Jozefu P.
dle § 173 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 5 /pěti/ let a 6 /šesti/ měsíců
dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu zařazuje do věznice s ostrahou
dle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci, **a to:**
1 ks tzv. kobercové pásky zn. Pattex, šedé barvy
1 ks spreje černé barvy, zn. Maston Heat Resistant
15 ks bílých stahovacích pásků o délce 39 cm a 97 ks černých stahovacích pásků zn. Fischer UBN 7,6x450 o délce 44,5 cm

obžalovanému Valentínu B.
dle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 4 /čtyř/ let
dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu zařazuje do věznice s ostrahou

obžalovanému Martinu M.
dle § 173 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 3 /tří/ let a 6 /šesti/ měsíců
dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu zařazuje do věznice s ostrahou,

dle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní Valentín B., nar. xxx, Martin M., nar. xxx a Jozef P., nar. xxx:

- povinni nahradit poškozené Kooperativě pojišťovně, a.s. Vienna Insurance Group se sídlem Pobřežní 665/21, Praha 8 majetkovou škodu, a to každý ve výši 85 026 Kč,
- povinni nahradit společně a nerozdílně poškozené RBP Zdravotní pojišťovně, Michálkovická

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

967/108, Slezská Ostrava majetkovou škodu ve výši 3 741 Kč,
- povinni nahradit společně a nerozdílně poškozené společnosti Tourist Centrum, s.r.o., Švédská 414/10, Olomouc majetkovou škodu ve výši 10 062 Kč,

dle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená společnost Tourist Centrum, s.r.o., Švédská 414/10, Olomouc odkazuje se zbytkem nároku na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. 21. 5. 2025 byla Krajskému soudu v Ostravě doručena **obžaloba státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě** sp. zn. 1 KZV 9/2025 ze dne 15. 5. 2025 na Jozefa P., Valentína B. a Martina M. Protiprávní jednání Valentína B. a Martina M. bylo obžalobou právně kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť tito proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a spáchali čin jako členové organizované skupiny. Skutek kladený za vinu Jozefu P. byl kvalifikován jako organizátorství zvlášť závažného zločinu loupeže dle § 24 odst. 1 písm. a) - § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť tento měl zosnovat a řídit jiné k tomu, aby proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a spáchal čin jako člen organizované skupiny.

2. **Hlavní líčení** v této trestní věci bylo nařízeno na 15. 7. 2025, kdy po jeho zahájení, přednesení obžaloby, zadokumentování vyjádření poškozených, došlo k řádnému opakovanému a detailnímu poučení všech obžalovaných o jejich právech, institutu prohlášení viny včetně následků. Obžalovaní P., B. a M. v rámci zmíněného hlavního líčení prostřednictvím svých obhájců ve smyslu ustanovení § 206a odst. 2 tr. řádu přednesli vyjádření k obžalobě, dle kterého tito prohlásili vinu, následně k cílenému dotazu soudu všichni tři osobně vinu prohlásili.

3. **Po prohlášení viny obžalovaným P., B. a M.** ve smyslu ustanovení § 206c odst. 1 tr. řádu bylo přistoupeno k zjištění stanovisek jmenovaných ve smyslu ustanovení § 314q odst. 3 tr. řádu tak, jak to vyplývá z protokolu o hlavním líčení, včetně pořízeného zvukového záznamu o průběhu hlavního líčení. Na přesně specifikované dotazy vycházeje z ustanovení § 314q odst. 3 písm. a) - c tr. řádu obžalovaní Jozef P., Valentín B. a Martin M. potvrdili, že rozumí prohlášení viny, je jim zřejmé, co tvoří podstatu skutku kladeného jim za vinu, právní kvalifikaci a trestní sazbě stanovené za trestný čin, který je ve skutku spatřován. Jmenování rovněž potvrdili, že prohlášení viny učinili dobrovolně, bez nátlaku za současného poučení o jejich právech na obhajobu. Obžalovaní rovněž akcentovali, že jsou jim známy důsledky prohlášení viny, což znamená, že posléze soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat a že se neprovede dokazování v rozsahu, v jakém prohlásili vinu. Přítomna státní zástupkyně prohlášení viny obžalovaných akceptovala. Poškození či jejich zmocněnci u hlavního líčení nebyli přítomni.

4. S ohledem na obžalobou zajištěné důkazní prostředky tvořící obsah trestního spisu a jejich rekapitulaci v obžalobě dospěl nalézací soud k závěru, že obžaloba **je důvodná a tato důkazní břemeno unesla.** Skutkový děj byl dostatečně bez jakýchkoli rozumných či důvodných pochybností objektivizován. Taktéž nebyly zjištěny žádné pochybnosti o správnosti právní kvalifikace popsaného skutkového děje k jednotlivým aktérům protiprávního jednání, resp. k pachatelům.

5. Po důsledném zhodnocení všech okolností případu, nalézací soud rozhodl o **přijetí prohlášení viny** obžalovaných Jozefa P., Valentína B. a Martina M. ve smyslu ustanovení § 206c odst. 4 tr. řádu ve vztahu k trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 30 T 4/2025. Současně bylo

rozhodnuto o neprovedení dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaní prohlásili svou vinu (§ 206c odst. 6 tr. řádu).

6. **K institutu prohlášení viny dle § 206c odst. 1 tr. řádu** je možno dále uvést, že tento (s účinností od 1. 10. 2020) umožňuje obviněnému prohlásit, že je vinný spácháním skutku, anebo některého ze skutku uvedených v obžalobě, a že souhlasí s právní kvalifikací takového skutku uvedenou v obžalobě. Jde o kvalifikovanější formu pozitivní aktivní účasti obviněného na konečném objasnění jeho trestné činnosti a rozhodnutí o ní. Pokud prohlášení viny obviněným je soudem přijato, je nevratné, protože jak již zmíněno, prohlášení viny nelze odvolat a skutečnosti v něm uvedené nelze napadat opravným prostředkem. Zákon vylučuje zpětné hodnocení obsahu prohlášení, a to na základě řádného mimořádného opravného prostředku.

7. Prohlášení viny je dobrovolným vyjádřením obviněného, které činí po poučení soudem dle své vůle o činu, který je mu kladen za vinu a souhlasí s tím, že ho spáchal i s tím, jak byl v obžalobě právně posouzen. Jedná se o svobodný projev vůle, čímkoli nepodmíněný.

8. **Po vyhlášení rozsudku** dne 15. 7. 2025 si obžalovaný Jozef P. ponechal lhůtu k vyjádření, zatímco spoluobžalovaní Valentín B. a Martin M. se vzdali práva odvolání, včetně osob oprávněných uvedených v § 247 odst. 2 tr. řádu. Přítomná státní zástupkyně si ponechala lhůtu k vyjádření ve vztahu ke všem třem obžalovaným, což znamenalo nutnost odůvodnit výroky o trestu a náhradě škody.

9. K osobě **obžalovaného Jozefa P.** bylo zjištěno, že tento se narodil xxx v xxx. Po ukončení základní školní docházky absolvoval střední školu s maturitou. Je svobodný, otcem dcery J. P. Ke svým majetkovým poměrům uvedl, že vlastní nějaké pozemky, jejichž cenu však odhadnout nedokáže. Úspory má minimální. Měsíční příjem se pohyboval před vzetím do vazby v rozpětí 2–3 000 EUR. Jako OSVČ pracuje ve stavebnictví. Nikdy se neléčil ze závislosti na alkoholu či drogách. V souvislosti s drogovou problematikou byl několikrát vyslýchán policejním orgánem. V opisu rejstříku trestů České republiky nemá tento doposud žádný záznam. Z opisu rejstříku Slovenské republiky bylo zjištěno, že Jozef P. má jedno pravomocné odsouzení na Slovensku Okresním soudem Dolný Kubín dne 17. 10. 2013 sp. zn. 9 T 36/2013 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Žilině ze dne 31. 12. 2013, sp. zn. 1 To 124/2013. Zmíněné odsouzení se vztahovalo ke zvlášť závažnému zločinu výroby, vývozu, dovozu, koupě, prodeje nebo přechovávání omamných a psychotropních látek, jedu nebo prekurzorů dle § 172 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 písm. c). tr. zákoníku Slovenské republiky, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 11 let. Rozhodnutím Okresního soudu v Prešově dne 29. 3. 2021 sp. zn. 5 Pp byl Jozef P. podmíněně propuštěn za současného uložení zkušební doby v trvání pěti let s dohledem probačního úředníka na dobu tří let, taktéž mu byl uložen zákaz požívání alkoholických nápojů a jiných návykových látek, včetně povinnosti zaměstnat se nebo prokazatelně ucházet se o zaměstnání. Rovněž mu byl uložen zákaz setkávání se se spolupachatelem J. S.

10. U hlavního líčení obhájce obžalovaného Jozefa P., JUDr. Petr Stoklas předložil soudu sdělení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě Mgr. Šimaliaka ze dne 26. 5. 2025, kterým tento reaguje na návrh tehdy obviněného P. na zahájení jednání o dohodě o vině a trestu dle § 175a tr. řádu. Státní zástupce tomuto návrhu nevyhověl z procesních důvodů.

11. Rovněž bylo předloženo sdělení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci JUDr. Tichého ze dne 24. 4. 2025 adresované Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě, resp. dozorovému státnímu zástupci Mgr. Šimaliakovi, dle kterého Jozef P. v trestní věci obviněného Davida C. a spol. vypovídal v procesním postavení svědka o informacích, které získal ze společného pobytu na cele s obviněným Davidem C. Svědecká výpověď Jozefa P. byla státním zástupcem JUDr. Tichým hodnocena velmi pozitivně, neboť tato přispěla k objasnění závažné trestné

činnosti. V této souvislosti byla předložena i kopie protokolu o výslechu svědka Jozefa P. ze dne 24. 4. 2025 před policejním orgánem.

12. K osobě **obžalovaného Valentína B.** bylo zjištěno, že tento se narodil xxx v xxx. Po absolvování základní školní docházky ukončil středoškolské vzdělání bez maturity. Je rozvedený, otcem dvou dětí V. a N. B. Pracuje jako OSVČ ve stavebnictví s výjimkou osobního motorového vozidla nemá žádný majetek. Jeho měsíční příjem se pohybuje mezi 2 500–3 500 EUR měsíčně. Obžalovaný Valentín B. nemá žádný záznam v opise rejstříku trestů jak pro Českou republiku, tak i pro Slovenskou republiku.

13. K osobě **obžalovaného Martina M.** bylo zjištěno, že tento se narodil xxx v xxx. Je svobodný, bezdětný, před vzetím do vazby bez zaměstnání. Martin M. absolvoval toliko základní školní docházku. Je nemajetný, finanční prostředky získával z brigádnických aktivit. V opise rejstříku trestu České republiky má tento pět záznamů, kdy se opakovaně jednalo o souhrnné tresty. První odsouzení je z 5. 9. 2012 a poslední z 30. 5. 2016, kdy se jednalo o majetkovou trestnou činnost. Na jeho odsouzení se vztahovala amnestie, eventuálně bylo rozhodnuto o osvědčení či zahlazení odsouzení. Z opisu rejstříku trestu Slovenské republiky bylo zjištěno, že Martin M. byl Okresním soudem Martin odsouzen dne 2. 5. 2024, sp. zn. 13 T 10/2023 pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 289 slovenského tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvou let. Taktéž mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let.

14. U hlavního líčení obhájce obžalovaného Martina M. JUDr. Šmuk předložil soudu potvrzení terapeutického centra Renarkon o.p.s. ze dne 4. 6. 2025, dle kterého centrum Martin M. kontaktoval již v době pobytu ve Vazební věznici Ostrava se žádostí o spolupráci, která měla započít již v listopadu 2024 a měly proběhnout čtyři individuální konzultace. V případě propuštění Martin M. může docházet do programu ambulantní léčby, neboť terapeutické centrum Renarkon je certifikované Radou vlády pro koordinaci politiky v oblasti závislostí. Rovněž byla předložena závěrečná zpráva o průběhu dohledu Probační a mediační služby v Praze ze dne 14. 12. 2020, ze které vyplývá, že Martin M. při konzultacích spolupracoval, byl komunikativní, informoval o své aktuální životní situaci, předkládal podklady ke zdrojům své obživy.

15. Obžalovaný Martin M. rovněž předložil potvrzení o zajištění bydlení jak u své matky Jaroslavy Š., narozené xxx v jejím bytě na adrese xxx, tak i u svého bratra Miroslava M., narozeného xxx na adrese xxx, kdy má i u bratra zajištěnou práci v rámci jeho podnikatelských aktivit, malířství pokojů.

16. **Při ukládání trestu** je soud povinen vyjít z ustanovení § 38 tr. zákoníku. Z důvodu přiměřenosti trestní sankce je nutno přihlédnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, neboť jen přiměřená trestní sankce může splnit svůj účel a být pachatelem a společností pociťována jako spravedlivá. Povahu a závažnost spáchaného trestného činu blíže určují hlediska, která jsou demonstrativně vypočtena v ustanovení § 39 odst. 2 tr. zákoníku. Patří k nim především objektivní znaky, blíže charakterizující spáchaný trestný čin (význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za jakých byl čin spáchán), intenzita subjektivního vztahu pachatele činu (míra jeho zavinění), pohnutka, záměr, cíl a osoba pachatele. Druhým limitem přiměřenosti trestu stanoveným v § 38 odst. 1 tr. zákoníku jsou poměry pachatele, což jsou okolnosti charakterizující osobu pachatele a ovlivňující citelnost uloženého trestu. Jde o osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku). Rozhodující je jejich existence, nikoli v době jejich činu, ale v době ukládání trestu. Dle ustanovení § 38 odst. 2 tr. zákoníku, trest, trestní sankci je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele a tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele, méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce, pro pachatele citelnější.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

17. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud rovněž musí přihlédnout k **polehčujícím a přitěžujícím okolnostem**, uvedeným v ustanovení §§ 41, 42 tr. zákoníku, jakož i k době, která uplynula od spáchání trestného činu, případně změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

18. Za jednoznačnou okolnost polehčující dle § 41 písm. l) tr. zákoníku, to znamená doznání k trestné činnosti považuje nalézací soud přístup obžalovaného Martina M. Spoluobžalovaný Valentín B. se taktéž k vytýkanému jednání doznal, byť jeho popis průběhu skutkového děje neodpovídal zcela vyhodnoceným důkazním prostředkům uvedeným v obžalobě. Podstatné skutečností, které však tento uvedl, je rovněž možno hodnotit ve větší míře jako doznání. Takto jednoznačný závěr není možno učinit o vztahu obžalovaného Jozefa P. k vytýkanému protiprávnímu jednání, neboť tento před policejním orgánem opakovaně využil svého práva nevypovídat, a tudíž se alespoň z tohoto pohledu zbavil zmíněné polehčující okolnosti. Naproti tomu je nutno alespoň částečně vyhodnotit jeho iniciativu směřující k započetí jednání o možném uzavření dohody o vině a trestu, kdy za tímto účelem oslovil dozorového státního zástupce. Pokud by se k vytýkané trestné činnosti nechtěl doznat, pak jednání o eventuálním uzavření dohody o vině a trestu nemá žádný smysl. Z tohoto pohledu je možno alespoň částečně vyhodnotit toto jeho stanovisko jako doznání, které prezentoval i v rámci své závěrečné řeči a posledního slova. Obžalovaní M. i B. před nalézacím soudem prezentovali svou upřímnou lítost, což již v přípravném řízení doplnil obžalovaný M. omluvným dopisem adresovaným poškozené. Pokud se někdo k vytýkanému protiprávnímu jednání dozná, pak je možno akceptovat i následnou upřímnou lítost, tak, jak shora uvedeno, což nalézací soud k těmto oběma rovněž vyhodnotil jako okolnost polehčující dle § 41 písm. o) tr. zákoníku. Ve vztahu k obžalovanému Valentínu B. rovněž je nutno vyhodnotit jako okolnost polehčující vedení řádného občanského života před spácháním nyní projednávané trestné činnosti. Zmíněnou dosavadní bezúhonnost je nutno vyhodnotit ve smyslu ustanovení § 41 písm. p) tr. zákoníku.

19. Ve vztahu ke všem třem obžalovaným nalézací soud vyhodnotil jako okolnost přitěžující dle § 42 písm. a) tr. zákoníku spáchání trestného činu po předchozím uvážení. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že vytýkaného jednání se obžalovaní nedopustili spontánně či v afektu, nýbrž jeho provedení bylo plánováno, promyšleno a připravováno po delší dobu. Předchozí uvážení je ještě důkladnější, včetně dlouhodobějšího plánování než spáchání trestného činu s rozmyslem. Všichni obžalovaní se trestné činnosti dopustili v úmyslu získat finanční prospěch, to znamená, že tito spáchali trestný čin ze ziskuchtivosti, což je okolnost přitěžující dle § 42 písm. b) tr. zákoníku. Přestože v konečné fázi nedošlo k odcizení žádné finanční hotovosti, z provedených důkazů vyplývá, že v předmětné směnárně v době činu byla hotovost takřka ve výši 3 milionů Kč. I tato skutečnost svědčí o okolnosti přitěžující, neboť trestný čin směřoval ke způsobení vyšší škody (§ 42 písm. k) tr. zákoníku). Předchozí odsouzení u obžalovaného M. s ohledem na jiný charakter trestné činnosti nebylo vyhodnoceno jako okolnost přitěžující dle § 42 písm. q) tr. zákoníku. Poněkud složitější situace z pohledu zmíněné přitěžující okolnosti byla ve vztahu k obžalovanému Jozefu P., který byl na Slovensku pravomocně odsouzen pro drogový delikt k výraznému trestu odnětí svobody.

20. Ve vztahu ke zmíněnému odsouzení na Slovensku Jozefa P. je nutno odkázat na ustanovení § 11 odst. 2 tr. zákoníku, ve kterém jsou zakotveny „účinky rozsudku cizího státu“. Na pravomocné odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení se pro účely trestního řízení hledí jako na odsouzení soudem České republiky, pokud bylo vydáno pro čin trestný i podle práva České republiky (§ 11 odst. 2). Je zcela nesporné, že jakékoli aktivity spojené s omamnými a psychotropními látkami, pokud jsou v rozporu s platnými právními předpisy, jsou nedovolené a nelegální, a to na území obou velmi blízkých členských států Evropské unie, to znamená, jak v České republice, tak Slovenské republice.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.

21. Za zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 2 tr. zákoníku je možno uložit trest odnětí svobody v rozpětí **od 5 do 12 let**. Na trestní odpovědnost a trestnost účastníka (organizátora, návodce či pomocníka) se užije ustanovení o trestní odpovědnosti a trestnosti pachatele, jestliže trestní zákon nestanoví něco jiného. Při úvahách o výši trestu bylo přihlédnuto u všech obžalovaných, pokud byly zjištěny, k okolnostem polehčujícím, jakož i k okolnostem přitěžujícím. Zvlášť závažný zločin loupeže je možno zařadit mezi nejzávažnější násilnou trestnou činnost. Že nedošlo k daleko závažnějšímu a mnohdy i fatálnímu a neodčinitelnému následku s vysokou mírou škodlivosti v podstatě nezáleželo na obžalovaných, nýbrž na duchapřítomnosti poškozené Venduly M., pracovnice provozovny směnárny a zabezpečovacímu zařízení z provozovny. Všichni obžalovaní tím, že naplánovali přepadení předmětné směnárny, zásadním způsobem narušili osobní svobodu pracovnice směnárny poškozené Venduly M. tím, že se snažili zpacifikovat její obranu a snahu o zapnutí zabezpečovacího mechanismu a taktéž narušili svobodu rozhodování a nakládání s majetkem majitele provozovny. Přihlédnuto a pečlivě vyhodnocen byl způsob provedení činu, včetně všech okolností, za kterých byl čin spáchán. Akcentovat je nutno, že po vyhodnocení důkazních prostředků tvořících obsah trestního spisu je nesporné, že hlavním organizátorem a nejdůležitější osobou byl právě obžalovaný Jozef P., který zosnoval a řídil spoluobžalované k tomu, aby za použití násilí zmocnili se cizí věci, resp. finančních prostředků nacházejících se v předmětné směnárně. Z popisu průběhu skutkového děje jednoznačně vyplývá, jaké úkoly a jakou činnost měl na starosti Jozef P., jakož i zbylí spolupachatelé, resp. spoluobžalovaní Valentín B. a Martin M. Obžalovaný P. se samotného přepadení směnárny dne 14. 5. 2024 v ranních hodinách aktivně neúčastnil. Zatímco spoluobžalovaní B. a M., ano. Nelze přehlédnout, že to byl obžalovaný B., který po vniknutí do objektu směnárny skrze vstupní dveře vniknul přes další dveře za přepážku směnárny, kde se snažil pracovníci směnárny Vendulu M. zpacifikovat a přinutit ji k vydání finanční hotovosti. Obžalovaný Martin M. předem připraveným a doneseným sprejem posprejoval v provozovně umístěnou kameru snímající záznam provozovny. M. se překonání výrazného odporu poškozené M. nezúčastnil, neboť došlo k samovolnému uzavření dveří vedoucích za přepážku, kde se v té době již nacházel B. s poškozenou M. Z pohledu aktivního násilí obžalovaných B. a M. vůči poškozené ve srovnání s jinými podobnými případy je nutno uvést, že vůči tělesné integritě poškozené nebylo užito žádného surového násilí či jakéhokoli předmětu, který by byl vůči poškozené použit. Po iniciování poplašného zařízení poškozenou, obžalovaní B. s M. dalšího jednání zanechali a z provozovny, aniž by odcizili jakoukoli finanční hotovost, uprchli. Vzhledem k tomu že vytipování a přepadení směnárny v Ostravě na ulici xxx si vyžádalo určitý předem připravený sofistikovaný způsob provedení, je možno učinit závěr o spáchání trestné činnosti z pohledu všech obžalovaných v souvislosti se subjektivní stránkou jako jednání ve formě úmyslu přímého dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Smyslem tohoto předem naplánovaného a připraveného loupežného přepadení byla nepochybně snaha o získání finančních prostředků, neboť nikdo z obžalovaných se v rozhodné době nenacházel ve finanční pohodě a komfortu. Pokud bylo případně argumentováno rodinnými poměry, pak je nutno akcentovat, že se nejednalo o jednání v afektu, všichni obžalovaní si byli vědomí, že jsou členy určité skupiny, přičemž nemohli předpokládat, že k jejich odhalení nedojde, což se může právě negativně projevit i na jejich vztah k nejbližším příbuzným. Vzhledem k tomu, že obžalovaní odcizili klíče od provozovny, bylo nutno majitelem provozovny přistoupit k opatření za účelem zabezpečení vstupu do provozovny. Taktéž došlo k poškození kamery v provozovně již zmíněným sprejem, jež si za tímto účelem donesl a posléze použil Martin M. V souvislosti s útokem obžalovaných vůči poškozené Vendule M. tato utrpěla zejména psychickou újmu objektivizovanou znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie následně ošetřující lékařkou.

22. V odůvodnění tohoto rozhodnutí již bylo uvedeno, že v rámci hlavního líčení po splnění všech procesních podmínek po prohlášení viny obžalovanými nalézací soud přistoupil k rozhodnutí, na základě, kterého prohlášení viny obžalovaných Jozefa P., Valentína B. a Martina M. bylo přijato. Pokud zákonodárce implementoval do našeho trestního řádu instituty, mj. sjednaní dohody o vině a trestu, prohlášení viny, pak jej k tomuto stanovisku vedla snaha o urychlení trestního řízení, včetně

zmenšení nákladů vynaložených v souvislosti s trestním řízením. Je nesporné, že při aplikaci těchto institutů je nutno důkladně zkoumat, zda jsou splněny podmínky uvedené v zákoně vedoucí k jejich samotné aplikaci. Nalézací soud zastává názor, že obžalovaný projeví-li snahu o uzavření dohody o vině a trestu či přistoupí k prohlášení viny, pak by jej k tomu měla mj. motivovat i snaha o dosažení mírnějšího, pro něj výhodnějšího trestu. Aby trest plnil svůj účel vymezený a uvedený v zákoně, měl by nastoupit co nejrychleji po protiprávním jednání, jež je sankcionováno trestním zákonem. V souvislosti s prohlášením viny je nutná i určitá sebereflexe nevhodného předchozího jednání. Pokud nalézací soud dospěje k závěru, že vzhledem k poměrům pachatele a povaze jim spáchané trestné činnosti lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranicí trestní sazby, též tehdy, pokud odsuzuje pachatele, který prohlásil svoji vinu (§ 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku). Zmíněné ustanovení bylo aplikováno ve vztahu k obžalovaným Valentínu B. a Martinu M., kterým po zohlednění všech rozhodných skutečností byl ukládán trest pod dolní hranicí zákonné trestní sazby. Valentínu B. soud uložil trest odnětí svobody v trvání čtyř let, v rámci kterého mj. bylo vyhodnoceno i právě způsob provedení související se samotným napadením poškozené Venduly M. Současně byla vyhodnocena v této souvislosti jeho dosavadní bezúhonnost. Naproti tomu obžalovaný Martin M. má několik záznamů v opisu rejstříku trestu, avšak pro trestnou činnost, jež nebyla spojená s násilím vůči druhé osobě. Je pravdou, že se jednalo o majetkovou trestnou činnost, avšak na jeho předchozí odsouzení dopadala fikce neodsouzení s ohledem na osvědčení či použití amnestie. Nelze přehlédnout, že Martin M. v podstatě se samotným způsobem provedení použil toliko sprej vůči kameře nacházející se v provozovně a následně držel vchodové dveře a nijak se nepokusil dostat blíže k pracovnici směnárny poškozené Vendule M. či pomoci k rychlejšímu zpacifikování poškozené spoluobžalovaným B. M. byl tudíž uložen trest odnětí svobody v trvání tří let a šesti měsíců. Oba jmenovaní byli pro účely výkonu trestu zařazeni do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

23. Obžalovaný Jozef P., jak již uvedeno, se nacházel ve shodné trestní sazbě. Zásadním problémem v souvislosti s ukládáním trestu jmenovanému bylo jeho závažné odsouzení na Slovensku, jež je součástí Evropské unie, a tudíž s ohledem na ustanovení § 11 odst. 2 tr. zákoníku, na pravomocné odsouzení soudem jiného členského státu se hledí jako na odsouzení soudem České republiky, pokud bylo vydáno pro trestný čin i podle práva České republiky. Vytýkaného jednání se Jozef P. dopustil ve zkušební době, kdy tento měl vést řádný občanský život, zejména z pohledu respektování všech právních a morálních norem. Za běžné standardní situace by bylo možno dokonce zvažovat ukládání obžalovanému Jozefu P., nikoli trest za použití § 58 tr. zákoníku, nýbrž trest za použití § 59 tr. zákoníku, tzn. mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody. Dle tohoto ustanovení pachateli, který znovu spáchal zvlášť závažný zločin, ač již byl pro takový nebo jiný zvlášť závažný zločin potrestán, může soud uložit trest v horní polovině trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoně, jejíž horní hranice se zvyšuje o 1/3. Nalézací soud k aplikaci ustanovení § 59 tr. zákoníku nepřistoupil, neboť obžalovaný Jozef P. si nepochybně uvědomil nesprávnost a nevhodnost svého jednání, o čemž svědčí taktéž prohlášení viny, ale i jeho snaha ještě v řízení přípravném přistoupit k jednání o možném uzavření dohody o vině a trestu. Na tomto stanovisku soudu nemění nic ani jeho uplatněná obhajoba v řízení přípravném před policejním orgánem, kdy tento využil opakovaně svého práva nevypovídat. Je pouze na obžalovaném, jakou obhajobu zvolí, pokud se rozhodl nevypovídat, byla to jen a pouze jeho věc. Naproti tomu takovéto stanovisko není možno klást k jeho tíži, neboť se jedná o zvolený způsob obhajoby. Opakovaně předchozí odsouzení ve Slovenské republice nebylo v této trestní věci vyhodnoceno jako okolnost přitěžující dle § 42 písm. q) tr. zákoníku, neboť se jednalo o poněkud jiný charakter trestné činnosti, kdy okolnosti této trestné činnosti nebyly předmětem šetření v nyní projednávané trestní věci, ani z pohledu způsobu provedení či okolnosti případu. S ohledem na všechny konkrétní skutečnosti zmíněné v odůvodnění tohoto rozhodnutí, nalézací soud uložil Jozefu P. trest odnětí svobody v trvání pěti let a šesti měsíců se zařazením pro účely výkonu trestu do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Nalézací soud rovněž přistoupil k uložení trestu propadnutí věci dle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to kobercové pásky, černého spreje,

stahovacích pásků blíže specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí, neboť tyto byly pořízený a hrazeny Jozefem P. v souvislosti s plánovaným přepadením předmětné směnárny. 2. 6. 2024 (č.l. 488 a dál) byla provedena prohlídka vozidla užívaného obžalovaným Jozefem P., značky Audi S6 Avant, RZ: xxx, ve kterém všechny tyto věci byly zajištěny. Ke zmíněnému trestu propadnutí věci je možno přistoupit poté, co tyto věci jsou kvalifikovány jako nástroj trestné činnosti.

24. Dle § 43 odst. 3 tr. řádu **poškozený**, který má podle zákona proti obviněnému, posléze obžalovaného, nárok na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy či na vydání bezdůvodného obohacení, jež mu trestným činem byla způsobena, je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Aby soud mohl rozhodnout v adhezním řízení, musí poškozený svůj nárok na náhradu škody uplatnit, neboť bez návrhu nemůže být o náhradě škody rozhodováno. Nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy je třeba uplatnit způsobem a formou, které nevzbuzují pochybnosti, že poškozený skutečně náhradu požaduje. Nárok je nutno uplatit vůči určité osobě včas, tj. nejpozději v hlavním líčení před zahájením dokazování, tzn. dříve, než soud započne provádět důkazy. Nárok je nutno uplatnit řádně, tj. uvedením údajů, z nichž je patrný důvod a alespoň minimální výše nároku na náhradu škody. Výši škody uvedenou řádně a včas je možno pak v průběhu dalšího řízení měnit.

25. **Poškozená Kooperativa pojišťovna,** a. s. se opakovaně (tedy řádně a včas), připojila s nárokem na náhradu majetkové škody k trestnímu řízení. 29. 5. 2025 bylo nalézacímu soudu doručeno připojení se poškozeného k trestnímu řízení (č.l. 1306 a dál), ze kterého bylo zjištěno, že zmíněnou pojišťovnou byla vyplácena poškozené Vendule M. z titulu pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za pracovní úrazy a nemoci z povolání, náhrada škody ve výši 141 961 Kč. Zmíněná náhrada škody byla uplatněna vůči obžalovaným Valentínu B., Martinu M. a Jozefu P., kdy pojišťovna uplatňovala po každém z obžalovaných 1/3, tj. 47 321 Kč. Nárok byl řádně doložen materiály, ze kterých byla zjištěna výše vyplacené ztráty na výdělku za období od 15. 5. 2024 do 22. 4. 2025.

26. V souvislosti s nařízením hlavního líčení a vyrozumění poškozených obdržel nalézací soud 23. 6. 2025 upřesnění nároků pojišťovny Kooperativa (č.l. 1352 a dál), kdy poškozená společnost se připojila s celkovým nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 255 079 Kč. Tato částka se skládala z již uvedené ztráty na výdělku od 15. 5. 2024 do 22. 4. 2025 poškozené Venduly M. ve výši 141 961 Kč, dále se jednalo o částku ve výši 113 118 Kč, jež se skládala z 250 bodů bolestného (1 bod/451,07 Kč) a 350 Kč náklady uhrazené ošetřující lékařce, jež vyhotovila ocenění bolestného. Poškozená pojišťovna Kooperativa opětovně po jednotlivých obžalovaných uplatnila nárok ve výši 1/3, tzn. 85 026 Kč. I tento dodatečně modifikovaný nárok byl řádně doložen, a proto dospěl nalézací soud k závěru, že poškozené Kooperativě pojišťovně, a.s. vznikla škoda v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných. V souladu s uplatněným návrhem byli tito ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu zavázáni k náhradě požadované majetkové škody.

27. **Poškozená RBP zdravotní pojišťovna,** se včas a řádně připojila s nárokem na náhradu majetkové škody vůči všem obžalovaným ve výši 3 741 Kč, kdy se jednalo o náklady vynaložené s léčením poškozené Venduly M. Zmíněný nárok byl řádně doložen rozepsanými náklady, včetně ověření revizním lékařem (č.l. 1130–1132). Vzhledem k tomu, že i tato majetková škoda vznikla v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním všech tři obžalovaných, zavázal tyto k náhradě majetkové škody společně a nerozdílně ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu.

28. **Poškozená společnost Tourist centrum, s r. o.** se taktéž včas připojila s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 645 000 Kč (č.l. 1115–1124). Zmíněný nárok se skládal z částky vynaložené na výměnu zámku, což bylo doloženo příslušnou fakturou (č.l. 1116) ve výši 9 062 Kč. V souvislosti právě s odcizením klíčů od provozovny, proto bylo nutno provést zmíněnou výměnu. Částka ve výši 3 510 Kč byla požadována za výměnu poškozené kamery, včetně držáků za částku 3 510 Kč.

Poškozené zaměstnankyni Vendule M., firma Tourist centrum, s r. o. vyplatila finanční odměnu ve výši 10 000 Kč jako určitou zálohu na mzdu v souvislosti s pracovní neschopností počínaje dnem 15. 5. 2024. Očekávaná vyplacená mzda byla vyčíslena na částku 242 658 Kč. Poškozená společnost dále účtovala ušlý zisk za uzavřený den–průměr z předchozích dnů ve výši 377 966 Kč.

29. Nalézací soud z takto uplatněné náhrady majetkové škody akceptoval náklady vynaložené na výměnu zámku ve výši 9 062 Kč a částku 1 000 Kč za poškozenou kameru, kdy vycházel z odborného vyjádření znalkyně Ing. Niny Vlčkové, dle které (č.l. 779) postříkaný plastový kryt kamery černou barvou nelze ředidlem uvést do původního stavu a plastový kryt se jako samostatný díl nedodává. Výchozí cena kamery zn. Hikvision činila 1 000 Kč. Hodnota poškozené kamery k 14. 5. 2024 činila i po zohlednění amortizace 1 000 Kč.

30. Ušlý výdělek poškozené Vendule M. vyřešila pojišťovna Kooperativa, a.s. z toho důvodu uplatněnou částku ve výši 242 658 Kč společnosti Tourist centrum, a. s. soud neakceptoval a taktéž ušlý zisk za uzavřený den, jež měl vycházet z průměru z předchozích dnů ve výši 377 966 Kč nebyl akceptován, neboť tato částka nebyla nijak doložená, a tudíž ani objektivizovaná.

31. Soud přiznal poškozené společnosti Tourist centrum, s r. o. majetkovou škodu ve výši 10 062 Kč, kterou zavázal všechny tři obžalované nahradit společně a nerozdílně. Rovněž ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu, zatímco se zbytkem poškozenou společnost Tourist centrum, s r. o. odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu ustanovení § 229 odst. 2 tr. řádu.

32. **Poškozená Vendula M.** se s nárokem na náhradu škody, ať již majetkové či nemajetkové újmy v penězích nepřipojila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu rozsudku prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.
Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.
Právo podat odvolání do výroku o vině nepřísluší osobě obžalovaného, které učinil soudem přijaté prohlášení o vině. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Odvolání může podat i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že tento výrok učiněn nebyl).

Ostrava 15.7.2025

JUDr. Miroslav Mucha, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Hořavová Klegová.